

Dosarul nr. 2ra-498/2021

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (jud. L. Lavric)
instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. V. Buhnaci, A. Malîi, V. Sîrbu)

ÎNCHEIERE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Galina Stratulat
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Irina Brazdă,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Irina Brazdă împotriva Instituției Medico-Sanitare Publice Asociația Medicală Teritorială Buiucani cu privire la nulitatea ordinului de transfer și sancționare disciplinară,

împotriva deciziei din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Irina Brazdă și a fost menținută hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 05 decembrie 2016 Irina Brazdă a depus cerere de chemare în judecată împotriva IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani cu privire la nulitatea ordinului de transfer și sancționare disciplinară.

În motivarea acțiunii a indicat că, activează în calitate de medic oftalmolog în Asociația Medicală Teritorială Buiucani din 04 august 2008. Pe parcursul raporturilor de muncă a executat obligațiile cu bună credință și fără careva abateri.

La 16 septembrie 2016 de către conducerea AMT Buiucani a fost emis ordinul nr. 189 privind redislocarea medicului oftalmolog și urolog în cadrul CMF nr. 5 din cadrul IMSP SCM Buiucani, cu care nu este de acord, deoarece este în esență un transfer, efectuat contrar acordului său, motiv din care a obiectat și drept consecință a fost sancționată disciplinar cu mustrare prin ordinul nr. 208 din 12 octombrie 2016.

A menționat că, nu este de acord cu ordinele emise în privința sa, or, conform art. 74 alin. (1) Codul muncii, transferul salariatului la o altă muncă permanentă în cadrul aceleiași unități, cu modificarea contractului individual de muncă conform art. 68, precum și angajarea prin transferare la o muncă permanentă la o altă unitate ori transferarea într-o altă localitate împreună cu unitatea, se permit numai cu acordul scris al părților.

A remarcat că, acordul său la transfer nu există, ceea ce cataloghează ca ilegal acest transfer lovit de nulitate și pasibil de anulare, iar ordinul nr. 208 din 12

octombrie 2016 de sancționare disciplinară cu mustrare, este un ordin emis, în opinia sa, doar cu scopul de răzbunare.

Pe parcursul examinării cauzei a mai menționat că, activează în sistemul medical din 1991 și pînă în anul 2014. Conducerea nouă în persoana directorului Lilia Leșan a schimbat situația, a fost transferată fără careva motive în altă policlinică, într-un birou cu mușegai cu aparataj medical ce nu corespundea standardelor medicale. Toate adresările și încercările de a ameliora situația nu s-au soldat cu rezultate pozitive, motiv din care, s-a adresat în instanță de judecată, obținînd în final o hotărîre definitivă și irevocabilă de restabilire la locul de muncă precedent.

A relevat că, ulterior situația din nou s-a schimbat odată cu numirea Marinei Golovaci în funcția de director interimar, drept consecință în august 2016, fiind în concediu, a fost permutată în alt birou din policlinica CCD în legătură cu efectuarea reparației, deși biroul său nu necesita de a fi reparat. La revenire biroul său era ocupat de alt medic, iar lucrurile sale au fost transferate în altă policlinică, fără acordul său. Astfel, a efectuat primirea pacienților în policlinica CCD, iar colegul de serviciu, medicul urolog Marcel Balagura i-a propus primirea pacienților în biroul său.

Ulterior, a fost emis ordin de redislocare în policlinica nr.5, totodată fiind emis ordin cu privire la sancționare sa cu mustrare.

A susținut reclamanta că, ordinul nr. 189 din 16 septembrie 2016 privind redislocarea (transferul) Irinei Brazdă în funcția de medic oftalmolog în cadrul CMF nr. 5 din cadrul IMSP SCM Buiucani, este un ordin neclar, fără suport juridic, deoarece asemenea procedură de redislocare nu există, conform legislației muncii.

A considerat că, acest ordin este emis de către o persoană care nu este în drept de a emite asemenea acte, deoarece Marina Golovaci nu este director al acestei instituții, conform datelor de la Camera Înregistrării de Stat și nu a fost desemnată ca director al acestei instituții de către organul competent care este Consiliul municipal Chișinău, fie Primarul General al mun. Chișinău, or, director de instituție medico-sanitară publică se desemnează exclusiv de către fondator.

Astfel, atît Legea ocrotirii sănătății, cât și Legea privind statutul mun. Chișinău, prevăd că, directorii de instituții municipale se desemnează fie de Consiliul Municipal, fie de Primarul General, dar nicidecum de șeful Direcției Sănătății. În Registrul de Stat nici nu este înregistrată în calitate de director Marina Golovaci, iar Regulamentul Direcției Sănătății este din anul 2004, depășit de legile organice care au forță juridică superioară.

A precizat reclamanta că, aceste circumstanțe se confirmă prin decizia Curții de Apel Chișinău din 02 decembrie 2015 și încheierea Curții Supreme de Justiție din 31 martie 2016, prin care s-a constatat că asemenea acțiuni sînt ilegale și persoana care nu este desemnată în calitate de director de organul competent sînt ordine ilegale.

A afirmat că, eliberarea procurii de către Liliana Leșan pe numele Marinei Golovaci nu constituie temei de a considera ordinele contestate ca ilegale, procura fiind un act juridic prin care se împuternicește altă persoană de a încheia acte juridice civile în numele altei persoane, însă nicidecum procura nu este un act prin care se împuternicește altă persoană de a gestiona o instituție de stat.

A indicat că, este contradictoriu faptul că, Marina Golovaci, este desemnată și prin procură de precedentul director suspendat din funcție, deși nu a fost prezentat actul de suspendare și este desemnată și de Direcția Sănătății ca interimar, care nu are competențe. Aceste circumstanțe le confirmă și martorii Tatiana Trohina, jurist al instituției și care nu a avizat aceste ordine, confirmând ilegalitatea acestora.

A relatat că, sînt tendențioase ordinele contestate prin faptul că doar Marcel Balagura și Irina Brazdă au fost redislocați. Cu referire la afirmațiile pârâtului precum că Irina Brazdă a prestat servicii medicale într-un birou cu medicul urolog Marcel Balagura, a menționat că acestea nu corespund realității, or, din declarațiile martorului Marcel Balagura s-a constatat cu certitudine că relațiile între Marina Golovaci și Irina Brazdă sînt ostile și tensionate, la data de 14 septembrie 2016 Irina Brazdă a fost dată afară din birou și lăsată pe coridor fără a avea spațiu unde să consulte pacienții, după care s-a refugiat în cabinetul medicului Marcel Balagura, iar din cabinetul alocat i s-au sustras obiecte personale și echipamentul medical.

A considerat reclamanta că, circumstanțele în cauză denotă imposibilitatea reclamantei de a activa în condițiile create de angajator, iar ordinul de sancționare disciplinară nr. 208 din 12 octombrie 2016 este un ordin bazat pe antipatii personale, dar nu pe încălcarea disciplinei muncii.

A declarat că, ordinul nr. 165 din 24 august 2016 nu a fost prezentat reclamantei contra semnătură către Irina Brazdă și nu se referă la ea, deci nu-i este opozabil, or, în perioada emiterii acestui ordin Irina Brazdă se afla în concediu.

La 16 septembrie 2016 a fost emis ordinul nr. 189 privind redislocarea medicului oftalmolog și urolog în cadrul CMF nr. 5 din cadrul IMSP SCM Buiucani, care în esență un transfer, efectuat contrar acordului reclamantei, însă după obiecțiile exprimate reclamanta a fost sancționată disciplinar prin ordinul nr. 208 din 12 octombrie 2016.

A solicitat reclamanta Irina Brazdă constatarea ilegalității emiterii ordinului nr. 189 din 16 septembrie 2016 privind redislocarea (transferul) în funcția de medic oftalmolog în cadrul Centrului Medicilor de Familie nr. 5 din cadrul Asociației Medicale Teritoriale Buiucani IMSP și a ordinului nr. 208 din 12 octombrie 2016 cu privire la sancționare disciplinară; anularea ordinului nr. 189 din 16 septembrie 2016 privind redislocarea (transferul) în funcția de medic oftalmolog în cadrul Centrului Medicilor de Familie nr. 5 din cadrul Asociației Medicale Teritoriale Buiucani IMSP și a ordinului nr. 208 din 12 octombrie 2016 cu privire la sancționare disciplinară; repararea prejudiciului moral pentru transfer nelegitim în mărime de 20.000 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică.

Pe parcursul examinării cauzei reclamanta a completat pretențiile formulate în cererea inițială, solicitînd inclusiv obligarea Asociației Medicale Teritoriale Buiucani IMSP de a o transfera din cadrul Centrului Medicilor de Familie nr. 5 din cadrul IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani, la locul de muncă inițial – Centrul Consultativ Diagnostic din cadrul IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani, în funcția de medic oftalmolog, cu obligarea încetării acțiunilor discriminatorii la locul de muncă în privința sa.

Prin hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost respinsă ca neîntemeiată acțiunea depusă de Irina Brazdă.

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 23 aprilie 2018, Irina Brazdă a declarat cerere de apel împotriva hotărârii instanței de fond, solicitînd admiterea

apelului, casarea hotărârii contestate, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere acțiunii.

Prin decizia din 30 septembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Irina Brazdă și a fost menținută hotărârea din 05 aprilie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a stabilit că Irina Brazdă a fost angajată la IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani la 04 august 2008 în funcție de medic oftalmolog, fapt reținut din copia carnetului de muncă, anexat la materialele cauzei.

Întru executarea prevederilor Ordinului nr.165 din 24 august 2016 al IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani „Cu privire la redislocarea medicilor din cadrul CCD Buiucani pe perioada lucrărilor de reparație”, au fost identificate birourile și medicii de la etajele 3 și 4 care urmează a fi redislocați pe perioada desfășurării lucrărilor de reparație, pregătirea birourilor noi stabilite pentru activitățile medicale conform destinației.

Astfel, instanța de apel a reținut că prin Ordinul nr. 189 din 16 septembrie 2016 al IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani „Cu privire la redislocarea medicilor oftalmolog și urolog din cadrul CCD Buiucani în cadrul CMF nr.5”, în scopul asigurării activității continue a instituției, inclusiv prestarea neîntreruptă a serviciilor medicale pacienților, urmare a recomandărilor comisiei din cadrul Centrului de Sănătate Publică mun. Chișinău privind inspectarea biroului nr. 316 din cadrul CCD Buiucani și procesul-verbal nr.44 din 16 septembrie 2016, s-a sistat prestarea serviciilor medicale în biroul nr.316 din cadrul CCD Buiucani, cu redislocarea birourilor de primire a medicilor oftalmolog și urolog după cum urmează: medicul oftalmolog Irina Brazdă în biroul nr. 307 din cadrul CMF nr. 5 și medicul urolog Marcel Balagura în biroul 325 din cadrul CMF nr.5.

Totodată, a stabilit instanța de apel că, s-a dispus pregătirea birourilor nou-stabilite pentru activitățile medicale conform destinației, informarea medicilor care urmează a fi redislocați, acordarea ajutorului necesar pentru permutarea lucrurilor, informarea registraturii și amplasarea în loc vizibil pentru pacienți informația despre numărul birourilor în care primesc medicii și programul de primire a acestora.

De asemenea, s-a pus în sarcina managerului CCD, T. Celarschi, de a informa medicii, inclusiv reclamanta Irina Brazdă despre redislocarea acestora și acordarea ajutorului necesar pentru permutare, ultima confirmând că actul în cauză i-a fost adus la cunoștință la data de 21 septembrie 2016.

Nefiind de acord cu ordinul de redislocare, reclamantă a indicat că, acest ordin este în esență un transfer, efectuat contrar acordului său și contrar prevederilor art.74 alin. (1) Codul muncii, iar obiectarea acestuia s-a soldat cu sancționarea disciplinară din ordinul nr. 208 din 12 octombrie 2016 pentru care nu și-a exprimat acordul.

În debut, instanța de apel, aplicând prevederile art. 74 alin. (1) din Codul muncii s-a pronunțat asupra legalității ordinului de redislocare nr. 189 din 16 septembrie 2016, eliberat de IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani.

La caz, Colegiul civil al instanței de apel a stabilit că, contractul individual de muncă al reclamantei Irina Brazdă nu a fost modificat, or, ultima activează în funcție de medic oftalmolog, cuantumului retribuției muncii, precum și regimul de muncă și de odihnă nefiind schimbate, astfel încât, reclamanta nu poate invoca

faptul transferului, dat fiind faptul că, transferul ar presupune o modificare a contractului, ca o condiție esențială, specificată la art. 49 Codul muncii.

Totodată, a mai stabilit instanța de apel că potrivit organigramei serviciului medical din cadrul IMSP AMT Buiucani, se atestă că, această instituție are în componență patru subdiviziuni: Centrul Consultativ Diagnostic (CCD), Centrul medicilor de familie nr. 4 (CMF 4), Centrul medicilor de familie nr.5 (CMF 5) și Centrul medicilor de familie nr. 6 (CMF 6) (f.d. 59, vol. I). Respectiv, atât Centrul Consultativ Diagnostic, cât și Centrul medicilor de familie nr.5 reprezintă subdiviziuni din componența aceleiași entități IMSP AMT Buiucani, iar în acest sens reclamanta continuă să activeze în cadrul unității unde a fost angajată și anume IMSP AMT Buiucani.

Referitor la alegațiile apelantei, cu privire la împuternicirile directorului Marina Golovaci, Colegiul civil al instanței de apel a reținut pct. 39 subpct.15) al Regulamentului IMSP AMT Buiucani, înregistrat la CÎS la nr. 1003600153131 din 19 iunie 2014, conform căruia vicedirectorul IMSP AMT Buiucani are inclusiv sarcina de îndeplinire a atribuțiilor de conducător al IMSP AMT Buiucani, în lipsa directorului IMSP AMT Buiucani.

Astfel, Liliana Iașan, care începând cu data de 19 februarie 2016 a fost suspendată din funcția de director, a fost înlocuită de vicedirectorul Marina Golovaci. Prin procura nr. 47 din 29.01.2016, Liliana Iașan directorul IMSP AMT Buiucani, la acel moment, a transmis împuternicirile sale de director către Marina Golovaci, inclusiv dreptul de a reprezenta instituția în raport cu salariații acesteia, prin exercitarea deplină a competenței inerente calității de angajator, inclusiv să dea indicații de serviciu, să încheie, modifice, suspende, înceteze contractele individuale de muncă cu angajații instituției, cu respectarea procedurilor stabilite de codul muncii, inclusiv dreptul de a demara, desfășura și înceta proceduri disciplinare, de a aplica sancțiuni disciplinare, de a cere repararea prejudiciului material cauzat instituției, procura valabilă în perioada septembrie-octombrie 2016.

De asemenea, conform pct. 35 subpct. 7 al Regulamentului IMSP AMT Buiucani, Directorul instituției, are următoarele atribuții: delegă, în bază de procură, unele împuterniciri și altor angajați ai instituției.

Aplicând prevederile art. 252, alin. (1) și 242 alin. (2),(3) Codul civil (în redacția pînă la 01.03.2019) instanța de apel a conchis că prin ordinul Direcției Sănătății a Consiliului municipal Chișinău nr. 43 p din 19 aprilie 2016, Marinei Golovaci i-au fost conferite împuternicirile de director al IMSP AMT Buiucani. Competența Direcției Sănătății derivă din Regulamentul Direcției Sănătății al Consiliul municipal Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău, nr. 11/7 din 3 iunie 2004, în care este reglementat că conform pct. 6.1, conducătorii instituțiilor medico-sanitare publice municipale sunt numiți și eliberați din funcție de către directorul Direcției.

Astfel, prin prisma prevederilor art. 242 și 252 al Codului civil, se atestă că Direcția este o subdiviziune a Consiliului municipal Chișinău (fondatorul instituției), iar prin pct. 6.1. al Regulamentului, Consiliul municipal Chișinău a delegat împuternicirea de numire a directorilor IMSP municipale, inclusiv și a directorului IMSP AMT Buiucani, către șeful (directorul) Direcției sănătății.

Tot aici, a indicat instanța de apel că, prin scrisoarea Ministerului Sănătății, nr.01-9/696 din 25 aprilie 2016, s-a acceptat ca Marina Golovaci să exercite temporar atribuțiile de director al IMSP AMT Buiucani.

Or, conform pct.20 și 21 al Regulamentului privind numirea în funcție pe bază de concurs a conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice, aprobat prin Hotărârea Guvernului, nr. 1079 din 02.10.2007 și pct. 6.1. al Regulamentul Direcției sănătății al Consiliului municipal Chișinău, aprobat prin decizia Consiliului municipal Chișinău nr.11/7 din 03 iunie 2004, Consiliul municipal Chișinău a delegat atribuția sa de numire a conducătorilor, inclusiv pentru funcțiile temporar vacante, către șeful Direcției sănătății a stabilit instanța de apel că la materialele dosarului au fost anexate probe suficiente ce justifică acordarea împuternicirilor Marinei Golovaci în exercitarea atribuțiilor de director al IMSP AMT Buiucani, inclusiv și dreptul acesteia de a aplica sancțiuni disciplinare.

Totodată, în acest sens a reținut instanța de apel că chestiunea cu privire la valabilitatea împuternicirilor Marinei Golovaci în exercitarea atribuțiilor de director al IMSP AMT Buiucani a fost confirmată prin încheierea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2018 în cauza civilă nr. 3rh-67/18 la cererea de chemare în judecată depusă de Angelei Potorac împotriva Instituției medico-sanitare publice „Asociația medicală teritorială Buiucani”, intervenient accesoriu Președintele Sindicatelor „Sănătatea”, Asociația medicală teritorială Buiucani-Petru Croitoru cu privire la anularea ordinului, respectiv, aceasta se bucură de autoritatea lucrului judecat.

În acest sens, Colegiul civil al instanței de apel a respins alegațiile apelantei că încheierea Curții Supreme de Justiție din 31 octombrie 2018 nu-i este opozabilă și nu are putere de lucru judecat față de Irina Brazdă, dat fiind faptul că prevederile art. 123 CPC stabilesc cu certitudine faptul că, faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Cu referire la cerințele reclamantei Irina Brazdă privind anularea ordinului nr. 208 din 12 octombrie 2016 cu privire la sancționarea disciplinară a angajatei Irina Brazdă, medic oftalmolog – Mustrare, Colegiul civil a instanței de apel a apreciat că prima instanță just a stabilit faptul că această cerință este neîntemeiată, fiind pasibilă de a fi respinsă, din considerentele ce succed.

Astfel, instanța de apel aplicând prevederile art. 201 Codul muncii a atestat că reclamanta Irina Brazdă a fost sancționată pentru încălcarea prevederilor art. 9 alin. (2) lit. d) Codul muncii, a prevederilor Legii privind Supravegherea de Stat a Sănătății Publice nr.10 din 03 februarie 2009 și a Regulamentului Sanitar privind condițiile de igienă pentru instituțiile medico-sanitare aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 663 din 23 iulie 2010, stipulate în Hotărârea Serviciului de Stat de Supraveghere a Sănătății Publice mun. Chișinău nr. 152 din 22 septembrie 2016.

Or, conform prevederilor art. 9 alin. (2) lit. d) Codul muncii, salariatul este obligat să respecte disciplina muncii. După cum rezultă din procesul-verbal nr. 41 din 14 septembrie 2016, managerul CMF nr. 5 Tatiana Vaipan, membrul comitetului sindical Sofia Guțu, medicul de familie Cernolev Angela și medicul de familie Oxana Zubarev au constatat faptul că, dna Irina Brazdă, medic oftalmolog

nu s-a prezentat la serviciu la data de 14 septembrie 2016. Biroul 307 din cadrul CMF nr. 5 de la ora 08:00 pînă la ora 15:00 a fost închis. Pacienții programați pentru consultație la medicul menționat au fost direcționați în alte subdiviziuni ale IMSP AMT Buiucani (f.d. 38, vol. I).

Totodată, din conținutul actului (proces-verbal) cu nr. de intrare 42 din 14 septembrie 2016, comisia în componența managerului CCD Buiucani T. Celarschi, a membrului comitetului sindical, șefa CSF, S. Guțu și a membrului comitetului sindical, medicul de familie, au constatat că, la 14 septembrie 2016, orele 14:45, în biroul 316 al CCD Buiucani, se afla concomitent la aceeași masă de lucru 2 medici: medicul urolog – Marcel Balagura și medicul oftalmolog – Irina Brazdă. Pe peretele biroului medicului urolog erau afișate tabele pentru determinarea acuității vizuale. La momentul controlului pacienți în birou nu erau. De la medicii menționați a fost solicitată prezentarea în scris a explicațiilor de rigoare. Persoanele fiind invitate la administrație. Marcel Balagura și Irina Brazdă au refuzat prezentarea explicațiilor și nu s-au prezentat pentru discuții la administrație (f.d.42, vol. I).

Prin procesul-verbal de examinare a obiectivului din 16 septembrie 2016 se atestă că, s-a efectuat evaluarea în contextul respectării regimului sanitaro-epidemiologic din cadrul CCD Buiucani al biroului nr. 316. Potrivit acestui proces-verbal, la momentul evaluării într-un birou nr. 316 s-a efectuat consultația concomitentă a medicilor oftalmolog și urolog contrar prevederilor anexei nr. 4 al Regulamentului Sanitar privind condițiile de igienă pentru IMS, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 663 din 23 iulie 2010 (f.d. 46-48, vol. I).

A mai stabilit instanța de apel că prin ordinul nr. 189 din 16 septembrie 2016, emis de IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani, cu privire la redislocarea medicilor oftalmolog și urolog din cadrul CCD Buiucani în cadrul CMF nr. 5, în scopul asigurării activității continue a instituției, inclusiv prestarea neîntreruptă a serviciilor medicale pacienților, urmare a recomandărilor comisiei din cadrul Centrului de Sănătate publică mun. Chișinău, privind inspectarea biroului nr. 316 din cadrul CCD Buiucani și procesul-verbal nr. 44 din 16 septembrie 2016, s-a ordonat sistarea prestării serviciilor medicale în biroul nr. 316 din cadrul CCD Buiucani, s-au redislocat birourile de primire a medicului oftalmolog și medicul urolog din cadrul CCD Buiucani după cum urmează: Medicul oftalmolog, Irina Brazdă în biroul nr. 307 din cadrul CMF nr. 5; Medicul urolog, Marcel Balagura în biroul nr. 325 din cadrul CMF nr. 5 (f.d. 44, vol. I).

De asemenea, conform actului cu nr. de intrare 43 întocmit la data de 16 septembrie 2016, orele 15:20 privind constatarea faptului refuzului salariaților de a semna ordinul nr. 189 din 16 septembrie 2016, se constată că, salariații Irina Brazdă și Marcel Balagura au refuzat semnarea ordinului menționat (f.d. 50, vol. I).

La fel, instanța de apel a respins alegațiile reclamantei referitor la ilegalitatea ordinului nr.208 din 12 octombrie 2016, având în vedere că la caz s-a constatat cu certitudine încălcarea de către salariatul Irina Brazdă a prevederilor art. 201 Codul muncii. Or, reclamantă prin acțiunile sale a încălcat prevederile Legii privind Supravegherea de Stat a Sănătății Publice nr. 10 din 03 februarie 2009 și a Regulamentului Sanitar privind condițiile de igienă pentru instituțiile medico-sanitare, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 663 din 23 iulie 2010, printre care: efectuarea concomitentă a consultațiilor oftalmologice și urologice, contravine prevederilor anexei nr. 4 Regulamentul sanitar privind condițiile de igienă pentru

IMSP, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr.663 din 23 iulie 2010. Totodată, conform prevederilor Regulamentului sanitar, asistența medicală oftalmologică și urologică consultativă se acordă în birouri separate pentru fiecare gen de activitate. Pentru asistența oftalmologică este necesar două încăperi cu suprafața de 18,0 m.p. cu cameră întunecată de 6,0 m.p., iar pentru acordarea asistenței urologice este necesar un cabinet de examinări cu suprafața de 18,0 m.p., ambele dotate cu iluminat mixt, sistem de apeduct, canalizare și ventilare. La momentul evaluării serviciile date se prestau în condiții sanitaro-epidemiologice necorespunzătoare: suprafața biroului fiind de 27,0 m.p. divizat improvizat în două cabinete cu paravan nelavabil, aglomerate cu obiecte de prisos (sacoșe, încălțăminte de schimb, mobilier, reviste etc). Totodată, biroul nr. 316, la acel moment nu dispunea de substanțe bio-distructive dezinfectante atât pentru suprafețe cât și pentru igienizarea mâinilor inclusiv pentru neutralizarea deșeurilor medicale. Nu se respectau codurile de culori „galben” „negru” privind gestionarea deșeurilor medicale în conformitate cu Regulamentul 06.8.3.45 din 10 decembrie 2001 și Hotărârea Guvernului nr.248 din 10 aprilie 2013 „Cu privire la aprobarea Strategiei de gestionare a deșeurilor în RM”, deșeurile menajere contrar normelor indicate erau colectate cu cele medicale. Lacunele menționate prezintă circumstanțe determinante pentru apariția cazurilor de infecții nosocomiale și denotă nerespectarea prevederilor cap. I art. 4 alin. 4, cap. II art. 12 alin. 1 din Legea privind Supravegherea de Stat a Sănătății Publice nr. 10-XVI din 03.02.2009.

Astfel, a atestat instanța de apel că, reclamanta prin acțiunile sale și, în special, primirea pacienților oftalmologiei în biroul medicului urolog, a neglijat prevederile art. 201 al Codului muncii.

Respectiv, angajatorul întemeiat a calificat acțiunile reclamantei ca fiind încălcare disciplinară, prin admiterea derogărilor constatate mai sus.

Reieșind din prevederile potrivit art. 210 alin. (2) Codul muncii, a atestat instanța de apel că, ordinul în cauză a fost adus la cunoștința reclamantei, care a făcut mențiunea în cauză. Prin urmare, Colegiul civil al Curții de Apel Chișinău a reținut că prima instanță, just a concluzionat faptul că reclamantei i-a fost asigurat dreptul de a fi informată și nu se atestă prezente la materialele cauzei careva acte confirmative în vederea motivării ilegalității emiterii ordinului nr. 208 din 12 octombrie 2016, fapt care exclude posibilitatea anulării pe motivul ilegalității acestuia, sau ca fiind emis neîntemeiat și lipsit de suport juridic.

Mai mult ca atât, angajatorul, respectând prevederile art. 387 alin. (1) Codul muncii, a solicitat consultarea Comitetului Sindical pe marginea cazului constat, fapt ce se confirmă prin Scrisoarea Directorului IMSP AMT Buiucani nr. 407 din 14 septembrie 2016 (f.d. 52-53, vol. I).

Astfel, prin răspunsul Președintelui Comitetului Sindical AMT Buiucani, Croitoru Petru nr. 3/1 din 20 septembrie 2016 s-a acordat consimțământul preliminar pentru sancționarea medicilor Irina Brazdă și Marcel Balagura (f.d. 54, vol. I).

Prin urmare, instanța de apel a respins alegațiile apelantei precum că, instanța de fond a examinat unilateral cauza, prin ignorarea declarațiilor martorului Tatiana Troihina, dat fiind faptul că în prezenta cauză, această probă nu poate fi luată ca fiind un temei de admitere a acțiunii, ci aceasta se examinează în cumul cu celelalte probe, astfel declarațiile martorului se combat prin procesul-verbal nr. 42 din 14

septembrie 2016 privind activarea concomitentă în biroul nr. 316 al CCD Buiucani la aceeași masă de lucru a doi medici urolog și oftalmolog, a procesului-verbal de examinare a obiectivului din 16 septembrie 2016, procesul-verbal nr.41 din 14 septembrie 2016 de constatare a absenței de la locul de muncă în biroul nr. 307 din cadrul CMF 5.

Totodată, Colegiul civil a instanței de apel nu a reținut nici argumentele apelantei, precum că s-au ignorat prevederile art. 208 alin. (1) Codul muncii, or după cum rezultă din actul (proces-verbal) nr. 42 din 14 septembrie 2016 Irina Brazdă a refuzat să prezinte explicații asupra faptei comise.

Referitor la criticile apelantei, precum că ultima a fost sancționată pentru perioada când se afla în concediu, Colegiul civil al instanței de apel le-a găsit ca fiind nefondate, or prin extrasul din ordinul nr. 150-p din 01 august 2016 atestă că Irina Brazdă medic oftalmolog în CCD și CMF Central i se acordă concediu anual cu o durată de 35 zile calendaristice de la 08 august 2016 până la 13 septembrie 2016 (f.d. 134) zi lucrătoare de marți, la caz însă, încălcarea disciplinei muncii de către Irina Brazdă s-a constatat la data de 14 septembrie 2016 – zi lucrătoare de miercuri.

Astfel, nu se atestă admiterea a careva încălcări din partea angajatorului la aplicarea sancțiunii, fiind respectate în acest prevederile art. art. 206-210 al Codului muncii.

Totodată, Colegiul civil al instanței de apel a apreciat ca fiind întemeiate concluziile primei instanțe privind respingerea cerințelor reclamantei, prin care ultima a solicitat și obligarea Asociației Medicale Teritoriale Buiucani IMSP, de a o transfera din cadrul Centrului Medicilor de Familie nr. 5 din cadrul IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani, la locul de muncă inițial - Centrul Consultativ Diagnostic din cadrul IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani, în funcția de medic oftalmolog; obligarea Asociației Medicale Teritoriale Buiucani IMSP de a înceta acțiunile discriminatorii la locul de muncă în privința sa; încasarea de la IMSP Asociația Medicală Teritorială Buiucani a prejudiciului moral pentru transfer nelegitim în mărime de 20.000 de lei și a cheltuielilor de asistență juridică, reieșind din caracterul subsecvent al acestora. Colegiul civil a apreciat argumentele invocate în apel de către Irina Brazdă ca fiind declarative și care nu corespund realității, concluzia primei instanțe în acest sens este bazată pe normele de drept material aplicabile speței, pe probe concludente, utile și pertinente și corespunde prevederilor legislației în vigoare, care a cercetat pertinent probele administrate la materialele pricinii și corect a soluționat litigiul dat în conformitate cu art. 130 CPC.

La 28 decembrie 2020 Irina Brazdă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe pe motiv că la emiterea acestora, atât instanța de fond, cât și cea de apel au încălcat normele de drept material în sensul că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată. Totodată, recurenta a invocat aceleași motive de fapt și de drept indicate în cererea de chemare în judecată și cererea de apel.

Prin notificarea din 23 februarie 2021, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a

înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Însă, ultimul nu s-au folosit de acest drept și nu a depus referință.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2020 a fost expediată părților la 01 noiembrie 2020 (f.d. 37, vol. III).

Astfel, recursul declarat la 28 decembrie 2020 de către Irina Brazdă este în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Irina Brazdă nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza

Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22 martie 2016), însă motivele recursului, invocate în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Irina Brazdă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Irina Brazdă se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Galina Stratulat

Iurie Bejenaru